

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۴ سپتمبر ۲۰۲۳

قومی ساختن حاکمیت و عواقب آن!

یکشنبه- ۱۲ سنبله ۱۴۰۲ - کابل: در یادداشت روز گذشته مختصراً از نتیجه سیاست قومی ساختن حاکمیت به وسیله طالبان که منجر به درگیری بین طالبان پشتون تبار و ازبیک تبار و کشت و کشتار متقابل بین آنها شده بود، یاد نمودم امروز بازم از طریق رسانه ها مطلع شدیم که درگیری بین طالبان پشتون تبار و طالبان ازبیک تبار در قسمت دیگری از ولایت تخار در منطقه "الته بند" در قسمت شرق شهر تالقان، به دلیل ممانعت طالبان ازبیک تبار از حفر یک قبر توسط طالبان پشتون تبار که گویا زیارت و مورد احترام اهالی محل بوده مجدداً درگیری بین آنها به وجود آمده، در نتیجه آن ۱۰ تن از طالبان پشتون تبار به وسیله طالبان مقابل خلع سلاح و عجاتاً زندانی شده اند. از آن جایی که چنین درگیری هائی می توانند واقعاً جرقه ای باشند که از آنها حریق مدهشی برخیزد، در یادداشت امروز مکت کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- علی رغم این که "ملا هیت الله" چندی قبل به پیروانش دستور داد تا به قبور مردم کاری نداشته باشند، باز هم این که یک عده طالب بیایند و قبری را ویران نمایند زیاد تعجب آور نیست. چه گذشته از آن که بر مبنای باور های سلفی مشربانه شان، تزئین قبور و به خصوص از یک قبر زیارت ساختن و به غرض زیارت بدانجا رفتن حرام است و این کاریست که در تمام سالها در تمام جهان حتا در مدینه با قبور سه خلیفه اول اسلام وبا قبر "فاطمه دختر" پیامبر در قبرستان بقیع نیز نموده اند؛ مسأله دیگری که باعث می شود طالبان به حفر قبور و تخریب زیارتها اقدام نمایند، اطلاعات گاهی موثق و گاهی ناقصی است که راجع به قبور دارند. آنها از طریق پیوند با شبکه های استخباراتی دور و نزدیکی که در طی سالیان درازی با آنها داشته اند دریافته اند که انگلیسها و بقیه متجاوزان و حتا زورگویان محلی، در بعضی مواقع وقتی حاصل غارت سالهای عمر شان را با خود برده نمی توانستند، طلا و بقیه اشیای قیمتی شان را در جایی دفن می نمودند و با نصب یک چوب و یک بیرق سرخ از آن زیارت می ساختند. این کار را به خطری انجام می دادند که اولاً محل دفن خزاین شان گم نشود در ثانی توده ها بر مبنای عقب ماندگی شان، از خزاین دشمنان شان حفاظت نمایند.

۲- و اما این که ظرف ۴ روز ۳ درگیری خونبار در عین ولایت بین نیروهای طالب به اساس تعلقات تباری شان صورت بگیرد، و لوی درستیز نظام ملاسالار "قاری فصیح الدین بدخشی" در یک مصاحبه تعداد کلی طالبان مسلح ازبیک تبار را بیش از ۳۵ هزار تفنگدار معرفی نماید، امری نیست که بتوان بسادگی از آن صرف نظر نمود. این امر

زمانی اهمیت می یابد که بدانیم از لحاظ فرهنگی در بین مردم ما به جای آن که "خون را با آب بشویند"، با ریختن خون طرف مقابل به مثابه انتقام می خواهند خون ریخته را جبران نمایند، خطر درگیری های قومی را تشدید می نمایند. هموطنان گرامی!

یک نکته را نباید هیچ گاهی فراموش نمائیم که امپریالیسم و استعمار با هر شکل و قیافه ای که در یک کشور ظاهر شود چه حضور مستقیم داشته باشد و چه هم از طریق ایادی خود فروخته اش در جایی اعمال نفوذ نماید هیچ گاهی دست از تعقیب سیاست هایش بر نمی دارد.

در همین راستا زمانی که امپریالیسم امریکا و شرکاء بر افغانستان لشکر کشیدند و به امید سلطه بر افغانستان از کشته ها پشته ساخته نه از انداختن مادر بمب ها ابا و ورزیدند و نه هم از استفاده از مواد آلوده به رادیو اکتیف و جهت تحقق اهداف شان در کنار آن که به هزاران تن از سربازان و جواسیس شان را قربانی نمودند بنا به ادعای خودشان رقمی افسانه ئی یعنی بین ۲ الی ۳ تریلیون دال نیز مصرف نمودند، خوش باوری نزدیک به حماقت خواهد بود که بپذیریم آنها با رفتن از افغانستان دیگر کاری به کاری ما ندارند.

عکس چنین تصویری تاریخ در سایر نقاط جهان نشان داده که وقت ستراتیژی نخستین آنها ناکام و بی جواب مانده، خیلی زود با ستراتیژی دیگری وارد میدان شده است. ستراتیژی دیگر در مقطع کنونی، چیزی به جز ایجاد افتراق و تشدید برادر کشی بین اقوام با هم برادر افغانستان نمی باشد.

این را باید بدانیم که استعمار نه عاشق چشم و ابروی پشتون است و نه از ازبیک، تاجیک، هزاره و ... وقتی استعمار شروع می کند به حمایت از این و یا آن و احتمالاً در عین زمان از هر دو طرف جنگ، هدفش کمک به هیچ یک از آنها نیست بلکه می خواهد با تشدید درگیری مسلحانه و کشت و کشتار بین آنها، بهانه تقویت نفوذ و حتا حضور مستقیمش را مساعد بسازد.

تا جایی که دیده می شود امپریالیسم امریکا و شرکاء از یک سو و امپریالیسم روس و متحدانش از سوی دیگر تا هنوز دست از سر کشور ما برنداشته اند و با تأسف کلاشان سیاسی از موضع رهبران طرف های درگیر از عقب ماندگی فرهنگی و ذهنی مردم ما سود جسته، تلاش می ورزند تا اهداف بادران شان را با وسایل دیگر برآورده بسازند. درگیری های قومی و تباری یکی از همان وسایل است که هرگاه شدت یابد خشک و تر هر دو طرف را به آتش کشیده خواهد سوزاند.

در همین جا با صدای بلند فریاد می زنم که در چنین مقطعی حمایت مستقیم و یا تلویحی هریک از طرف های درگیر آب به آسیاب امپریالیسم و ارتجاع ریختن بوده، چیزی به جز آتش افروزی بین اقوام و در نتیجه خیانت ملی نمی باشد. نیاز زمان ما این نیست که با حمایت از این و یا آن و یکی را بر دیگری رجحان دادن، عقده های سرکوفت خورده زمان کودکی و نوجوانی خود را تسکین دهیم، نیاز زمان آن است که به مردم خود از هر قوم و تبار، مذهب و زبانی که دارند بفهمانیم که همه با هم برادراند و آنهایی که می خواهند بر روی خاکستر درگیری های قومی، مذهبی، زبانی و ... با حرفهای قلمبه و سلمبه شان بنزین بریزند، خاین به وطن و هموطن می باشند.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!